

Eğitimin Uluslararasılaşması ya da küreselleşmesi

Eğer eğitim, bilginin teknolojik olarak aktarılmasının bir yolu olarak görülüyorsa globalleşme süreci bugün karşımıza çıkan manzara küreselleşmedir. Ancak eğitim, toplumların kültürel çerçevesinde gelişen ve kültürel izler taşıyan bir bilgi sistemi olarak algılanıyorsa, eğitimin küreselleşmesinden değil “Eğitimin Uluslararasılaşmasından” bahsedebiliriz. “Yüksek öğretimde uluslararasılaşma dahilinde ulusal değerler, kavramlar, inançlar” konsepti, eğitimin ikinci tanımına odaklanmalıdır.

EĞİTİMİN KÜRESELLEŞMESİ

Eğitimin küreselleşmesi kavramı üzerinde şöyle tartışmalar vardır;

Küreselleşme ile ulusal değerler arasında ki ilişki ve bunların birbirleri üzerindeki karşılıklı etkisi, özellikle yüksek öğretime ilişkin olarak politikalar oluştururken büyük bir öneme sahiptir. Her toplumun binlerce yıllık yaşayan kültürünün sonucu olarak kimlik, dini inançlar, tutumlar ve ahlaki unsurlar gibi kendi değerleri vardır. Küreselleşme sürecin yüksek öğretim de dahil olmak üzere toplumun çeşitli yönleri üzerinde etkileri olduğu bir gerçektir. Bu eşsiz durum hem bir tehdit hem de bir fırsattır. Küreselleşen dünya, birleşmiş bir ekonomi yaratmak ve Pazar entegrasyonu sağlamak adına insanoğlunun geçmiş deneyimlerini tamamen görmezden gelemez

Eğitim yalnızca modern bilim ve teknoloji olarak ifade edilen bir kavram değil aynı zamanda bilgi birikiminin oluşturulması ve insanların, insanlık tarihinin başlangıcından beri hayatları pahasına yıllarca sürdürdüğü deneme ve yanılmalarıdır.

Ayrıca değerler, küreselleşme üzerinde olumlu etkilere sahip olabilir ve küreselleşmeyi düzensiz ilerleme yerine insan bazlı çerçevenin kontrolü altına sokabilir. Eğitimin oluşumun evrimsel sürecini göz ardı etmenin bir bahanesi olamaz ve bunda günümüz insani için birçok ders vardır. Bazı toplumlarda küreselleşme kavramlarının varışı, tüm değerlerin çarpıcı bir şekilde yıkılması ile ilişkilendirilmiştir ve bu, aşağıdaki tehlikeleri beraberinde getirir;

Geçmişin faydalı deneyimlerinin kaybedilmesi: İlk olarak coğrafi konumların, insanların farklı deneyimlerle donanmasını sağladığını ve çeşitlilik ilkesinin bir gerçek olarak dikkate alınması gerektiğini kabul etmeliyiz. Değerler bir günde ya da gecede öylece çıkarıp atabileceğiniz giysiler değildir.

Baskın olan eğitim/teknoloji ülkelerin değerlerinin dünyanın geri kalanına dayatılması. Kültürlerin güzelliği ve zenginliği çeşitlilikten ileri geliyorken değerlerin birleştirilmesi.

Değerlerin dünyadaki tüm ülkelere dikte edilmesi için bir kural yoktur ancak tüm toplumlar tarafından kabul edilen temel unsurlar vardır ve bu ortak noktalar bu sorunun çözülmesinde yardımcı olabilir. Kimse yaygın olarak kabul gören normları reddetmez. Ancak bu normların oluşturulması için her kültür eşit seviyede katılımında bulunmalıdır.

Hegemonya kültürü bu konuda yardımcı olamaz ancak farklılıkları kabullenme ve hoşgörü kültürü bu meselenin çözülmesinin anahtarıdır. Farklı insan gruplarının bir toplum içinde yaşamalarının sonucu olarak inançları paylaşımlarının insanların davranışları üzerinde etkisi vardır. Bu değerler, yaşama, sanat, devlet yönetim biçimi ve benzeri unsurlarla dışa vurulur.

Ancak, küreselleşme ek kapsam ve önem kazandıkça üniversitelerin öğretim elemanları da dünyadaki gelişmeler hakkında derin bilgiye sahip olmalıdır. Yeni durumlar çerçevesinde yeni bir insanoğlu ortaya çıkmaktadır. Çağdaş insan, bir çeşit çatışma durumunda sıkışıp kalmıştır.

Bir yandan bilim ve teknoloji çağdaş insanın maddi hayatını geliştirirken diğer yandan içindeki özü boşalmaktadır. Bu yüzden çağdaş insan huzursuzdur. Dünyevi sonuçlar insanoğlunun temel olarak hayvani içgüdülerini tatmin etmektedir ve kontrol edilemediğinde bizi büyük bir makinenin vidaları ve somunları- pasif insana- dönüştürecektir. İnsanoğlu kendi yarattığı değerine dolanıp kalmıştır. Makine efsanesinin şöyle bir tehlikesi bulunmaktadır; düşüncenin yerine makine konulabilir.

Makineleştirilmiş bir insan, insanoğlunu sevemez. Burada tehlikeye atılan şey kültürel geleneklerdir. Paradigma, insanoğlunun beyninin 20. Yüzyıla ulaştığı ancak kalbinin taş devrinde kaldığı yönündedir. Teknoloji, doğada pek çok yeni şey keşfetmiş, doğal düşmanları kontrol etmiş, iletişimi kolaylaştırmış ve muhtaçlar için daha fazla yiyecek üretilmesine yardımcı olmuş ancak açgözlülüğü, ihmalkarlığı, kirlenmeyi ve israfı da arttırmıştır.

İNSANI TÜM CANLILARDAN AYIRAN YEGANE FARK

Manzara bazen kafa karıştırıcı, kasvetli ve karamsar görünebilir. Teknolojik ilerlemeler çok hızlı gerçekleşmektedir; inovasyonun gücü ve zihnin yaratıcılığına bakıp hayret edilmektedir. Biz insanoğlu olarak bir makine gibi değil insan gibi yaşamayı öğrenmeliyiz. Üniversitelerin programları, insani değerlere koordinasyon içinde olmalı ve yaşam kalitesinin yükseltilmesine yardımcı olmalıdır. İnsan bireysel veya ailevi toplumsal veya ulusal uluslararası yaşamında vicdan ve merhametin yanı sıra insani değer ve kavramların onu tüm canlılardan ayıran yegane g ve farklılık olduğunu asla unutmamalıdır.